

Sessió necrològica. In memoriam

DR. FRANCESC SALAMERO I REYMUNDO (1929-2017)

Carles HERVÀS i PUYAL

Acadèmic Numerari

El dia 19 de novembre del 2017 ens deixà el doctor Francesc Salamero i Reymundo, metge ginecòleg, historiador i lingüista. Un professional de la medicina amb un sòlid component humanístic. Membre d'una nissaga mèdica que començà amb el seu pare, el doctor Francesc Salamero i Castellón, professor de cirurgia i acadèmic numerari i membre de la Junta d'aquesta institució. El fill del doctor Salamero i Reymundo, el doctor Francesc Salamero i Prat, es també un reconegut ginecòleg i membre corresponent de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya.

Francesc Salamero i Reymundo va néixer a Barcelona el 4 de gener de 1929. Estudià Medicina a la Universitat de Barcelona, llicenciant-se el 1952 i assolint el doctorat dos anys més tard. La seva vocació cap a l'especialitat de toco-ginecologia es va desenvolupar a la càtedra del professor Victor Conill, on va entrar com alumne intern després de superar la corresponent oposició. Amplià estudis visitant serveis estrangers, com el Chelsea Hospital for Women a Londres i el Chicago Lying-in Hospital. Treballà posteriorment a la Clínica Conill, l'Hospital de la Vall d'Hebrón i la Clínica Corachan.

Finalment fundà el seu propi consultori al carrer de Ganduxer, origen de l'actual Institut Ginex que dirigeix el seu fill.

Entre la seva bibliografia obstètrica i ginecològica podem recordar una sèrie d'articles publicats conjuntament amb el seu gran amic i company el doctor Joan Esteban i Altirriba, un llibre sobre les distòcies dinàmiques i un treball sobre la "*Histopatologia de la trompa de Falopi*" que l'any 1955 guanyà el premi "Anales de Medicina y Cirugía" i li obri les portes d'aquesta Reial Acadèmia, on entrà amb el títol d'acadèmic corresponsal. Entre altres

càrrecs guanyà també les oposicions a Tocòleg Municipal i les de Ginecòleg del "Instituto Social de la Marina".

Però la rica personalitat del doctor Francesc Salamero i Reymundo es manifestà brillantment en altres dues facetes: les de historiador i lingüista. Ambdues estan estretament lligades a la seva profunda estimació per la terra dels seus avantpassats, en concret per la població de Torres del Obispo, un bonic lloc de descans i inspiració, situat a la Ribagorça, dins la franja oriental de la província d'Osca i on la família conservà la casa pairal.

Aquest antic poble de venerable història està situat dins la zona de transició entre els territoris de parla catalana i els que utilitzen l'aragonès en la seva variant ribagorçana. El doctor Salamero dedicà bona part de la seva obra literària a l'estudi i difusió de *l'hablla*, la llengua d'aquesta petita comarca, la vall del Sarrón, amb obres com el "*Léxico peculiar de Torres del Obispo, semejanzas y diferencias con el castellano y el catalán*".

En aquest camp, no podem oblidar que el doctor Salamero fou també cofundador de l'"Asociación Lliga Ribagorzana", i amb el seu destacat impuls aconseguí tornar a reeditar el periòdic "*El Ribagorzano*", una publicació que havia vist la llum per primer cop a Graus el 1904 i que al llarg dels anys va conèixer diverses èpoques i silencis.

Conreà també el camp de la recerca històrica amb treballs que aplegaven les seves dues grans devocions: la patologia femenina i el territori ribagorçà i aragonès. És el moment de recordar els estudis sobre Constanza d'Aragó o la reina Felipa de Tolosa, sense oblidar una biografia de Diego Cera, un grausí universal i que proporcionà al seu autor un ampli reconeixement. És obligat assenyalar

també que l'any 2002 guanyà el Premi de Medicina i Sanitat comarcal d'aquesta Reial Acadèmia amb un treball sobre les principals malalties, pestilències i Hospitals a la ciutat de Barcelona esmentats a les Rúbriques de Bruniquer (1249-1714).

Al llarg de la seva vida el doctor Salamero rebé molts premis i distincions, entre ells el de Soci de Mèrit de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques i de la Salut de Catalunya i de Balears i el de Membre d'Honor de la Societat Catalana d'Obstetrícia i Ginecologia.

En una cerimònia singular, el quinze de febrer del 1958 Francesc Salamero Reymundo i Pepa Prat López van contraure matrimoni a la capella d'aquesta casa, un fet excepcional que mostrà la vinculació de la família amb la nostra institució.

Un home bo, dedicat a l'atenció de les seves pacients i amb un profund amor per la terra i la llengua: aquest era el doctor Francesc Salamero i Reymundo. Des d'aquesta tribuna volem expressar el nostre més sentit condol a tota la família amb la voluntat de mantenir el seu record.

El Dr Francesc Salamero i portades de dues de les seves biografies femenines medievals

